

TAULA RODONA SOBRE LA CATALANITZACIÓ DE L'ENSENYAMENT

Amb la participació de Joaquim Arnau, Sara Blasi, Santi Capellades i Josepa Huguet
(10 de juny de 1988)

El debat es va centrar en un intercanvi d'opinions sobre la immersió escolar en català. Fora d'aquest tema, **J.M. Romani** va demanar alguns aclariments tècnics als ponents i **F. Vallverdú** va posar de manifest l'existència d'algunes dades sociolingüístiques recents de caire optimista sobre la joventut.

Pel que fa a la immersió, es va produir una discussió generalitzada al voltant dels condicionaments que pesen sobre aquesta pràctica i el seu desenvolupament futur, a partir principalment d'una intervenció de **J.M. Artigal** plantejant el seu punt de vista sobre aquesta qüestió. Un dels problemes importants que poden frenar el creixement d'aquest tipus d'ensenyament és que, una vegada superats els cursos en els quals es practica, els alumnes es trobin que no poden continuar rebent classes en català. En aquest cas, els esforços fets es veurien com a inútils. Sembla que aquesta situació s'està produint amb certa freqüència, ja que no hi ha prou mestres preparats per poder satisfer la demanda d'immersió i d'escola catalana en general. Arribats aquí, es va posar de manifest que un dels motius principals d'aquest fet és que la Generalitat no pot aplicar una prova obligatòria de català als mestres que arriben a Catalunya, ja que aquesta prova va ser rebutjada per una sentència judicial. Segons alguns dels ponents, l'administració autonòmica està aplicant a la baixa aquella sentència, asseveració que va ser discutida. També es va dir que part dels mestres que fan immersió no estan prou preparats. Així mateix, es va assenyalar que certes escoles tenen una línia que fa immersió i una altra que no, la qual cosa té inconvenients. Sembla que es vol anar a eliminar aquestes situacions. Les últimes intervencions van reclamar una planificació més acurada a fi que la demanda d'immersió pugui ser atesa pel sistema educatiu.